

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 316/2025
13.03.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.357/24 од 31.10.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.281/24 од 24.12.2024.године, у седници већа одржаној дана 13.03.2025.године, донео је једногласно,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Мирослава Ристића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.357/24 од 31.10.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.281/24 од 24.12.2024.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.бр.357/24 од 31.10.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и седам месеци.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 87. и 246а став 5. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге кокаин укупне нето масе 0,91 грама, упаковане у три пакета од најлона беле боје, која је од окривљеног одузета по потврди о одузетим предметима од стране ПУ Ниш ОП ПИ Палилула од 20.01.2024.године. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од петнаест дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.281/24 од 24.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ристића и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К.бр.357/24 од 31.10.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ристић, због повреде закона из члана 55а став 1 КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ристић је у захтеву за заштиту законитости истакао да је суд, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, погрешно применио одредбу члана 55а став 1. ЗКП, која се односи на дужност оштећеног да о свакој промени адресе, пребивалишта или боравишта обавесте јавног тужиоца и суд пред којим се води кривични поступак, а што представља погрешну примену материјалног права, те се не може прихватити да се ради о грешци у куцању. По оцени браниоца, чак и да се ради о члану 55а став 1. КЗ, не може се применити наведена одредба кривичног законика из разлога што је за предметно кривично дело прописана и казна затвора и новчана казна, а наведена одредба се може применити уколико је за неко дело прописана једино казна затвора. На овај начин, бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА—адвоката Мирослава Ристића, те су били предмет разматрања Вишег суда у Нишу, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против пресуде Основног суда у Нишу К.бр.357/24 од 31.10.2024.године. Виши суд у Нишу је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни два став осми и страни три, став први, своје одлуке Кж1 бр.281/24 од 24.12.2024. године изнео јасне и довољне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата, као правилне и на исте упућује, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, обзиром да су испуњени сви услови за примену института вишеструког поврата.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да су изреке побијаних пресуда неразумљиве, противречне саме себи и разлозима одлука, да нису наведени разлози о одлучним чињеницама и да о одлучним чињеницама постоји противречност између онога што се наводи у разлозима одлуке о садржини исправа и самих исправа, те бранилац на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости

окривљеном и његовом браниоцу, то се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Због свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је одбијен као неоснован.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић